

2007:51

**Interpellation av Leif Rönngren (s) om samverkan
mellan staden och landstinget avseende äldre**

Dnr 327-3310/2007

Efter majoritetsskiftet och det borgerliga majoritetsstyrets införande i staden och landstinget, så har en mängd organisationsförändringar genomförts. I landstinget har stora personalgrupper samtidigt fått söka om sina egna tjänster. Parallellt med dessa stora organisationsförändringar så förbereds stora förändringar i vården och omsorgen, både staden och landstinget ägnar sin kraft åt privatiseringar, avknoppningar och utförsäljningar.

Till denna bild hör också de stora, ofta tekniskt komplicerade, ”valfrihetssystemen” som utreds och skall införas senast under 2008.

Även om många av dessa förändringar bara påverkar de enskilda äldre marginellt, så får förändringarna dessvärre desto större strukturella konsekvenser. Ett sådant tydligt exempel är att de, under förra majoriteten, uppbyggda samverkans strukturerna, nu, på bara ett år har raserats i princip fullständigt.

Samverkan får inte bli till ett vackert använt ord i de festligare högtidstalen. Samverkans grund måste vara förtroende, gemensamt identifierade fördelar och ömsesidig tillit mellan parterna.

För tillfället pågår nu införandet av valfrihetsmodeller i vård- och omsorgsboenden, samtidigt pågår avtalsskrivande för hur läkartillgången i särskilda boenden skall regleras, samtidigt som ett helt nytt finansierings och etableringssystem för vårdcentralerna införs av landstinget.

Det är därför oroande att signalerna från flera stadsdelar är att samverkan i princip är obefintlig. Ingen har överblicken hur dessa förändringar, enskilt och tillsammans, påverkar stadens enskilda äldre. Utifrån detta står det klart att krafttag måste tas för att komma tillrätta med bristen på samverkan mellan kommunen och landstinget, inte minst för de äldres skull.

Med anledning av detta vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Hur ser samverkan ut mellan stadens olika stadsdelar och landstingets olika delar avseende verksamheter som riktar sig till äldre?

2. Vem ansvarar för kunskapsinhämtande och överblicken utifrån staden övergripande ansvar och situationen med så många parallella ansvariga?
3. Hur och vart samlas denna information ihop för att användas i både det vardagliga arbetet och i det långsiktigt strategiska inom äldreområdet?
4. Vad tänker borgarrådet vidta för åtgärder för att komma tillrätta med denna uppenbara brist på samverkan mellan de olika huvudmännen?

Stockholm den 3 september 2007

Leif Rönngren